

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

לפני כבוד השופט אריאל ממון

המבקש

ח. א.

באמצעות ב"כ עוה"ד מיטל אזולאי

נגד

המשיבה

ע. ח.

באמצעות ב"כ עוה"ד יבגני פרחיה

החלטה

האמא מונעת את המפגשים המצומצמים בין האב לפעוטה שנקבעו בפסק הדין. כבודו חד, מסביר שזה לא תקין, וקובע מנגנון אכיפה מדורג. החלטה יפה וראויה.

לפניי בקשת המבקש (האב) לפי פקודת ביזיון בית המשפט, לאכוף על המשיבה (האם) את קיומם המלא והדווקני של זמני השהות עם בתם הקטינה, כפי שנקבעו בפסק הדין מיום 16.09.2025 ובשורה של החלטות שיפוטיות עוקבות.

לטענת המבקש, המשיבה מפרה את פסק הדין ואת החלטות בית המשפט מזה חודשים ארוכים, באופן המונע ממנו לקיים קשר תקין ורציף עם בתו, כאשר בפועל לא התאפשר לו לשהות עימה ביחידות אלא פעם אחת בלבד במהלך שלושת החודשים האחרונים. **נורא! מדובר כאן על פעוטה כבת שנה וחצי. זהו הזמן הכי חשוב לחיזוק ובניית הקשר שלה עם שני ההורים. ואמא פשוט מחליטה למנוע זאת.**

ובמה דברים אמורים, בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 16.09.2025, במסגרת תובענה שהגיש המבקש לחלוקת זמני שהות, הצדדים (בהיותם מיוצגים) גיבשו הסכם שקיבל תוקף של פסק דין, אשר קבע מתווה מדורג להרחבת זמני השהות, לרבות הוספת לינה אחת לחודש בסופי שבוע, עם הגיע הקטינה לגיל שנה וחצי (החל מיום 14.07.2026).

בסמוך למועד שבו צפויות היו להתחיל לינות בבית האב, פנתה המשיבה (ביום 28.06.2026) בתביעה לשינוי זמני השהות וביטול הלינה בבית האב, וזאת בד בבד עם בקשה לעיכוב ביצוע הלינות בבית האב (תלה"מ 26-06-89144).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

הבקשה לעיכוב ביצוע הלינות נדחתה בהחלטתי, מיום 20.08.2026, בה נקבע כי פסק הדין יעמוד על כנו, ובה הבהרתי כי לא שוכנעתי כי עיכוב הלינות בבית האב, מתיישב עם טובת הקטינה, שעה שזמני השהות (שהתקיימו מזה זמן רב באופן סדיר) נקבעו בהתאם למתווה מדורג, שהתחשב בגיל הקטינה ובהסכמות הצדדים.

בהחלטתי האמורה, קיבלתי טענת האב כי לא עלה כל שינוי נסיבות המצדיק אי קיום זמני השהות בהתאם למתווה שנקבע בהסכמת הצדדים, ומשכך בשעה שמבוקש הלכה למעשה לשנות זמני השהות שנקבעו בפסק דין חלוט, דחיתי הבקשה כאמור, תוך חויב המשיבה בהוצאות משפט בסך 1,500 ₪.

יפה

גם בקשה לעיון מחדש בהחלטתי זו, נדחתה בהחלטה נוספת מיום 28.9.2026.

על החלטות אלה לא הוגשו בקשות רשות ערעור.

אלא שעל אף החלטות ביהמ"ש הברורות, בהן הבהרתי כי "פסקי דין יש לקיים", המשיבה המשיכה בסירובה לעמוד בהוראות השיפוטיות וסיכלה באופן עקבי את זמני השהות תוך שהיא מונעת העברת הקטינה למבקש.

המבקש טוען כי המשיבה מחבלת באופן אקטיבי בקשר שבינו לבין בתו, תוך שימוש בתירוצים מניפולטיביים שונים כגון בכי של הקטינה, או טענות הנוגעות לאי-נעילת נעליים (כאשר מדובר בטענות חדשות, שבאו לעולם רק בסמוך למועד בו צפוי היה להיכנס לתוקף מתווה הלינות בבית האב, שעתידי להיות מורחב בעתיד, כך על פי הסכמות הצדדים, שקיבלו תוקף של פס"ד).

בסרטון שבו צפה ביהמ"ש התברר כי בעת שהקטינה הייתה אמורה להימסר למבקש, נקטה המשיבה בפעולות (אותן מצאתי כמניפולציות רגשיות כלפי הקטינה) שמנעו את קיום המפגשים, תוך שהיא מקשה על קיומם ולא מסייעת לקטינה ותוך שהמשיבה מפרה הוראות שיפוטיות ואת חובתה ההורית לאפשר קשר מיטיב עם אביה.

האם לא מוכנה 'לשחרר'. לפעול לטובת ילדתה שלה. כנראה חושבת שהיא פועלת לטובתה. חבל.

עוד עלה בסרטון שבו צפה ביהמ"ש כי בעת שהגיע המבקש לאסוף את הקטינה לצורך קיום זמני השהות, נצפתה התנהגות אלימה ומאיימת מצד אביה של המשיבה (הסב) כלפי המבקש וכלפי אביו בנוכחות הקטינה, תוך שהמשיבה מונעת בגופה פגיעה פיזית של אביה באבי המבקש, כשהיא אוחזת

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

את הקטינה בידיה, כשניכרת מצוקה קשה של הקטינה מחשיפתה להתנהלות האלימה והכוחנית.

כה עצוב ☹

לנוכח האמור, עתר מבקש לקבוע מנגנון מסירה נייטרלי וכן להשית על המשיבה קנס כספי בסך 1,500 ש"ח בגין כל הפרה עתידית.

מנגד, המשיבה טוענת כי מעולם לא התנגדה לקשר בריא בין הקטינה לאביה, וכי התנהלותה נובעת אך ורק מחובתה האימהית להגן על פעוטה רכה המצויה במצוקה רגשית עמוקה, חרדת נטישה והתקפי בכי היסטריים. **נשאלת השאלה האם החרדה והמצוקה הרגשית היא של הפעוטה או**

של האם?

אלא שכאמור, וכפי שהתברר ביתר שאת "קשייה של הקטינה" נולדו רק לאחר שהמבקש פעל באופן אקטיבי על מנת שהקטינה תשהה בביתו במשך סוף שבוע שלם (בהתאם לפסק הדין) בניגוד לרצונה של המשיבה. אלא שבמקום לקבל על עצמה את הדין, נקטה המשיבה בפעולות אקטיביות שנועדו להפר את זמני השהות, תוך כניסה שלא כדין לבית הורי המבקש, מעקב ובילוש, הכולל המתנה למבקש מחוץ לבית הכנסת ביום שישי בערב, תוך צעקות רמות ברחובות העיר, גם בשעות הלילה המאוחרות, תוך התעלמות מטובת הקטינה וחשיפתה לקונפליקט לא לה ותוך הפרת הוראות שיפוטיות ברורות. **כה עצוב** ☹ **נראה שמי שבקשיים זאת האם.**

לדאבון הלב, רק בסיוע אקטיבי של משטרת ישראל, שהרחיקה את המשיבה מבית הורי המבקש, הצליח המבקש לקיים את זמני השהות בסוף השבוע, בהתאם להוראות פסק הדין.

חרף האמור, לטענת המשיבה, אי-השלמת המעברים אינו מהווה "ביזיון" אלא נובע ממניעה התפתחותית אובייקטיבית של הקטינה אשר "נצמדת אליה", בעוד המבקש נוהג באטימות, מפעיל כוח, ומתייחס לבתו כאל חפץ. **נראה שהאם מתייחסת לילדה כרכושה.**

בא כוח המבקש טען כי הליך של ביזיון אינו מתאים למקרה זה, וביקש לדחות את הבקשה ולמנות בדחיפות מומחה מקצועי מטעם בית המשפט (פסיכולוג ילדים) שיעריך את המצב ויקבע מתווה טיפולי והדרגתי. **מה שאומר: משיכת זמן.**

לנוכח טענותיהם הסותרות של הצדדים, קבעתי דיון במעמד הצדדים וב"כ, אשר התקיים ביום

7.10.2026

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

לאחר שבחנתי הבקשה והתגובה וכל אשר בפניי, לרבות עדויות הצדדים וסיכומי באי כוחם, מצאתי לקבל הבקשה והכל תוך מתן הוראות, כמפורט בסיפא.

ואלה נימוקיי:

המסגרת הנורמטיבית לדיון מעוגנת בסעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט. כידוע, מנגנון זה נושא אופי אכיפתי ולא עונשי, ותכליתו היא להביא לציות עתידי להחלטות שיפוטיות ברורות וחד-משמעיות אשר הופרו ביודעין. בפסיקה נקבע כי הגם שמדובר בכלי שיורי וקיצוני, הרי שבמקרים שבהם מוכחת הפרה מתמשכת של הסדרי שהות ללא הצדקה עניינית, יש לעשות בו שימוש כדי למנוע פגיעה בלתי הפיכה בקשר בין הקטין להורחו.

יודגש כי פסק הדין בעניין חלוקת זמני השהות עומד בעינו, והבקשות החוזרות ונשנות של המשיבה לשנותו או לעכבו נדחו פעם אחר פעם על ידי בית המשפט.

אלא שחמור מכך, מעת דחיית בקשות המשיבה, לא מתקיימים זמני שהות כלל, כאשר טענות המשיבה בעניין זה לא עשו עליי רושם מהימן ומצאתי כי דווקא מעת שעד לאותו מועד התקיימו זמני שהות, ללא שנצפתה או דווחה מצוקה כלשהי של הקטינה, הרי שדווקא התנהלותה האלימה והכוחנית של המשיבה בעת שהמבקש ביקש לקיים את הוראות פסק הדין והודיע לה כי הקטינה תלון אצלו בסוף השבוע, מלמדים כי קשייה הנטענים של הקטינה נובעים מהתנהלותה הבלתי סבירה של המשיבה, שנועדה כאמור להפר ביודעין החלטות שיפוטיות ופסק דין חלוט, תוך העלמות מטובת הקטינה. **כבודו חד וברור.**

על פי דין, לשני ההורים קיימת חובה חוקית, מוסרית והורית עליונה לפעול באופן אקטיבי לעידוד ושימור הקשר של הקטינה עם ההורה האחר, וטובת הקטינה מחייבת נוכחות משמעותית של שני ההורים בחייה (למעט במקרים חריגים, שאינם מענייננו). **יפה. זאת נקודת המוצא.**

המשיבה, כמי שהקטינה שוהה אצלה במרבית הזמן, נושאת באחריות מוגברת לתווך לקטינה את המעברים בצורה חיובית ומזמינה, ועסקינן בחובה שהפרתה יכולה ללמד גם על חוסר מסוגלות הורית. **נראה כמו קשיים אישיים של האם בלראות את טובת הילדה. להבין את חשיבות הקשר עם האב. ובעיקר רואה את הילדה כרכושה.**

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

יודגש כי מצאתי את גרסת המשיבה כתמוהה ובלתי מהימנה, כאשר מחד היא הצהירה כי היא תומכת בקשר של המבקש עם הקטינה, ומאידך הודתה בחקירתה כי מאז השבת של 31.07.2026, לא מתקיימים זמני שהות כלל (וזאת ללא שהציגה ראיה כלשהי על מניעה אובייקטיבית שמקורה בקטינה או במבקש ותוך שאני מוצא כי עסקינן בפעולה כוחנית שנועדה לגרום למבקש לסגרת מרצונו הלגיטימי לקיים אחר הוראות פסק הדין, שקיבל בהכנעה, הגם שמלכתחילה עתר לקביעת זמני שהות במתכונת נרחבת יותר).

כפי שהתרשמתי ישירות מעדות הצדדים בדיון, לא די שהמשיבה אינה מסייעת לקיים המפגשים כסדרם, אלא שהיא מקשה על קיומם באופן ממשי ואקטיבי, בין היתר כאשר היא מציבה לקטינה הפעוטה (שעד להפסקת המפגשים בעטייה של המשיבה, פגשה באביה באופן סדיר וללא שהפגינה כל מצוקה או התנגדות) והכל תוך הצבת קטינה בת שנה ושבעה חודשים לערך, בקונפליקט נאמנויות בלתי מתקבל על הדעת. **בהחלט בעייתי.**

מצאתי כי דווקא הסביבה בה מתגוררת המשיבה עם הקטינה, אינה מיטיבה עם הקטינה, זאת בשעה שאביה של המשיבה נהג באלימות פיזית ומילולית קשה בנוכחות הקטינה (ורק חעת עתה ומתוך גישה של אין עונשים אלא אם כן מזהירים, איני נותן הוראות בדבר הגבלת המפגשים של אבי המשיבה עם הקטינה).

נוכח ההפרה השיטתית והמתמשכת של פסק הדין וההחלטות העוקבות, ועל מנת להבטיח את זכותה הבסיסית של הקטינה לקשר יציב עם אביה, מצאתי כי לקבל את הבקשה ולהפעיל את סמכויות האכיפה לפי הפקודה.

עם זאת, בשים לב לטובת הקטינה ושעה שעקב הפרותיה החוזרות ונשנות של המשיבה, לא התקיימו מפגשים בין האב לקטינה מזה שבועות רבים, אני מורה על מנגנון אכיפה מדורג, כדלהלן: **אהבתי. כבודו, כמו בהחלטות אחרות שלו, פועל באופן מדורג. לטעמי דרך נכונה, אך כמובן שכל מקרה לגופו. נקווה שיעזור. ראו גם תמ"ש 70847-12-25**

1. במשך השבועיים הבאים, החל מתחילת השבוע הבא (18.10.2026) בין האב לקטינה יתקיימו שני מפגשים, בימי שני ורבעי בשבוע מהשעה 16:00 עד 18:00.
מפגשים אלה יתקיימו שלא בנוכחות המשיבה והמעברים יתקיימו שלא בנוכחות מי מבני משפחתה של המשיבה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

המעברים יתקיימו בגן משחקים או "גיימבורי" ספציפי שיתואם בין באי כוח הצדדים, כאשר מוטלת על המשיבה החובה להעביר את הקטינה לאביה באופן רגוע וללא שיתקיים שיח אחר בין הצדדים. אין מניעה כי על מנת לסייע לקטינה, תשהה האם במשך כ 10 דקות (לכל היותר) בתחילת המפגש, ותעזוב את המקום עד לתום המפגש, גם אם הקטינה בוכה (כאשר מובהר כי החל מהמועד בו תעזוב המשיבה את המקום ישהה המבקש עם הקטינה למשך שעותיים נטו, ללא נוכחותה של המשיבה). **כבודו מקפיד להסביר. יפה.**

2. החל מהשבוע שיחל ביום 1.11.2026, יתקיימו זמני השהות באמצע השבוע בהתאם למתכונת הקבועה בהסכם שקיבל תוקף של פס"ד ביום 16.9.2025.

3. בסוף השבוע שיחול בין התאריכים 13-14/11, תשהה הקטינה בבית האב, והחל ממועד זה, ועד לתחולתו של סעיף 3 להסכם שקיבל תוקף של פס"ד, תשהה הקטינה בבית האב בכל סוף שבוע רביעי.

4. עם כניסתו לתוקף של סעיף 3 להסכם שקיבל תוקף של פס"ד, כאמור, זמני השהות יתקיימו בהתאם להוראות פסק הדין (לרבות המנגנון המדורג שנקבע בו להמשך).

5. בגין כל הפרה של הוראות פסק הדין בעניין זמני השהות, לרבות אי-מסירת הקטינה או ביטול חד-צדדי של מפגש מכל סיבה שאינה רפואית מובהקת, תחויב המשיבה בקנס כספי מיידי בסך 1,500 ש"ח לטובת אוצר המדינה בגין כל מפגש שישוכל **יפ. הסכום נחשב 'גבוה', אך בהחלט ראוי ונכון.**

6. ככל שיתברר כי חרף הוראותי האמורות, ממשיכה המשיבה להפר הוראות ביהמ"ש ומסכלת את קיום זמני השהות, יודיע על כך המבקש ואורה על מינוי אפוטרופוס לדין לקטינה, שתפקידו יהיה לאתר מסגרת חינוכית לקטינה וזמני השהות יתקיימו מתום המסגרת החינוכית ועד למחרת היום, עת ישיב האב את הקטינה ישירות למסגרת החינוכית, וזאת גם על מנת לצמצם את החיכוך, ולמנוע הפרות חוזרות של זמני השהות.

יפה

7. הצדדים ינהלו טבלת מעקב, שבה יתועדו קיום המפגשים או הפרתם.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 25-06-24993 א. נ' ח.

8. לנוכח מסקנתי ודרך הילוכה של המשיבה, אני מורה על חיובה בהוצאות משפט בסך 5,000 ש"ח, שישולמו למבקש בתוך 30 יום, כשסכום זה נושא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד ביצוע התשלום בפועל.

המזכירות תשגר ההחלטה לב"כ הצדדים.

מתיר העברה למאגרים משפטיים, בהשמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ז, 15 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

אריאל ממון, שופט